

de staa ikke i noget særegent Forhold til Søfficer-skolen, førend de møde paa den med det 17de Aar, og dette er dog virkelig ikke saa ung en Alder. Fordi man, og det vistnok med Grund, ikke vil tage rene Børn ind paa Officerskolen, synes jeg dog ikke, at man skal vælge Oldinge.

Sagd: Jeg hører til de Usagkyndige, og førend vi gaa til Afstemning, er det mig dog af temmelig Bigtighed at komme paa det Reue med, hvor den Sagkyndighed ligger, som vi skulle støtte os til. Der foreligger jo ved Afstemningen Valget inellem at støtte sig til en af to Sider, og det er da de Sagkyndiges Side, som Enhver maa søge at støtte sig til. Nu sagde den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at Sagkyndigheden skal have bestaaet sin Prøve, førend man vil anerkende den; men tør jeg spørge den ærede Rigsdagsmand, hvad det er for en Prøve, han vil fordrø. Er det ved at reise omkring og træde op paa Valgtribuner og i Folkeforsamlinger, godtgjøre sin Evne til at knytte Intriguer og Træde saaledes, at man kan staa i Spidsen for et stort Stemmeantal i den lov-givende Forsamling, er det denne Prøve, der skal bestaaes for Sagkyndigheden, saa maa jeg sige, at jeg for mit Bedkommende ikke tror, at Marinen vil vinde Stort ved den. Er det derimod den Prøve, der er Tale om; indenfor de Betingelser, hvorunder det i Fredens Dage er muligt for dem, der staa i Spidsen for Forsvarsvæsenet, at forvise sig om, at de Mænd, hvem der betros ansvarfulde Poster, virkelig ere i Besiddelse af den Dygtighed, der udfordres dertil, saa veed jeg ikke rettere, end at de Sagkyndige, der her have udtalt sig, om trent have bestaaet den Prøve, man i saa Henseende her i Danmark er i Stand til at opnaa. Men der er bestaaet en anden Prøve, som jeg haaber, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke vil negte Betydningen af, og det er, at vor Marine, selv om der i dens Historie er lysere og dunklere Pletter, har en lang og hæderlig Historie, og ad den Vej har den danske Marine hidtil opnaaet sin Anseelse og Dygtighed og bevaret sig en Tradition indtil den Dag idag. Jeg tror ikke, at man her i denne Sag ret vel skalde dove at oplaste nogen Tvivl om, at den Prøve, Marinen ad den Vej har bestaaet, har nogen Betydning. Den ærede Rigsdagsmand udtalte sig i en meget ironisk Tone om, at selv saa store Autoriteter som de, han betegnede, den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thomsen) og den ærede Rigsdagsmand for Randers (N. B. Jensen) for at være, i denne Sag havde erklæret sig fallit, havde erklæret sig for Usagkyndige. Nu maa jeg bemærke, at det jo er en vel bekendt Sag, at et af de stærkeste Vidnesbyrd om Dygtighed i Almindelighed er det, at lære at kjende, hvad man ikke veed, lære at

kjende sin egen Mangel paa Dygtighed; men det er Uvidenhedens Særkjende, at den tror sig dygtig til Alt. Jeg tør derfor antage, at, naar de Mænd, naar de Autoriteter, som vi i flige Sager kunne henholde os til, og om hvilke vi maa sige, at vi ikke have bedre, erkjende, at de i mange foreliggende Spørgsmaal ikke ere i Besiddelse af en saa overlegen Dygtighed, at de tør oplaste sig selv som en Autoritet, der kan afgjøre Spørgsmaalet, saa er dette et Vidnesbyrd om, at man rolig kan forlade sig paa, at de heller ikke udtale Mere i saadanne Sager, end hvad de have god Grund til at støtte deres Mening paa, og saa følger jeg med langt større Tillid, hvad de foreslaa, end jeg følger deres Raad, som tillægge sig en overordentlig Indsigt og Dygtighed, men som slet ikke have haft Keilighed til, som den ærede Rigsdagsmand siger, at godtgjøre deres Prøve. Thi naar vi tage de store Forslag, der foreligge fra det ærede Flertal, saa vil jeg spørge, hvilke afgjørende Beviser have de Mænd, der sige, at det er Folkethingets Opgave som Repræsentant for Usagkyndigheden, at vrage Alt, hvad der fremsættes fra de Sagkyndiges Side, indtil disse have præsteret afgjørende Beviser for deres Menings Rigtighed, — hvilke afgjørende Beviser har det ærede Flertal præsteret for sin Dygtighed til at fremlægge et saa omfattende Reformforslag? hvor er den Prøve, som det ærede Flertal har bestaaet? hvor er den Dygtighed, i Kraft af hvilken det kan forlange, at vi lige over for de Mænd, der staa i Spidsen for disse vigtige Administrationsgrene, lige over for Mænd, der have gjort det til deres Livsopgave, at tilegne sig al den Indsigt, som det er muligt at opnaa i disse Sag, skulle jorlade disse og henvende os til dem, der staa som Repræsentanter for de Usagkyndige og sige: Eder ville vi følge, de usagkyndige Folk maa vi følge, thi de Sagkyndige have ikke præsteret tilstrækkelige Beviser! Men dernæst, hvad kalde de Herrer afgjørende Beviser? I en lang Narvækkelse har jeg nu hørt en Diskussion herom i denne Sal, og endnu har jeg ikke oplevet, at Regjeringen, Autoriteterne eller de Militære, som vi have faavel i som udenfor denne Sal, og som ere i Besiddelse af Tillid og Anseelse i disse Spørgsmaal, have været i Stand til at føre et fyldestgjørende Bevis for det ærede Flertal. Jeg maa komme tilbage til, hvad jeg i det sidste Møde sluttede med at sige til den ærede Ordfører, at det er umuligt at føre Bevis for Mænd, der ikke ville lade sig overbevise.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem er ikke berettiget til at antage, at de, der ikke tænke som han, ikke ville lade sig overbevise. Dengang det ærede Medlem i foregaaende Møde nærmede sig til dette Punkt, nærmede han sig til lige noget Grændsen af det Fornærmelige; men